

Sygn. akt V GC 2573/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Paweł Rozpara
Sędziowie:	
Protokolant:	Sylwia Niska

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2017 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 153,42 zł (sto pięćdziesiąt trzy złote i czterdzieści dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,
- oddala powództwo w pozostałym zakresie,
- zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej we W. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 1594,46 zł (jeden tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt cztery złote i czterdzieści sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Paweł Rozpara

Sygn. akt V GC 2573/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 lutego 2016 r. powód (...) S.A. we W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) .U. S.A. w W. kwoty 1941 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot: 307,50 zł od dnia 17 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, 1633,07 zł od dnia 12 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 12 grudnia 2014 r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód M. (...) -klasa nr rej. (...). Sprawca szkody objęty był ochroną ubezpieczeniową pozwanej, stąd właściciel pojazdu dokonał zgłoszenia szkody bezpośrednio u niej. W wyniku postępowania likwidacyjnego pozwana uznała swoją odpowiedzialność za powstałą szkodę i decyzją z 22 grudnia 2014 r. przyznała poszkodowanemu świadczenie odszkodowawcze w kwocie 3925,04 zł. W dniu 10 grudnia 2015 r. powód nabył wierzytelność składającą się z części odszkodowania ponad kwotę

przyznaną i wypłaconą dotąd przez pozwanego oraz uzyskała prywatną opinię techniczną rzeczoznawcy. Z kosztorysu tego wynika, że dokonana przez pozwanego kalkulacja odszkodowania została zaniżona o kwotę 3858,34 zł. Powód podniósł, iż w wyniku złożonego pisma z 17 grudnia 2015 r., pozwana zmieniła swoje stanowisko w części i dopłaciła kwotę 2225,27 zł. Powód wskazał, że poniósł koszty sporządzenia opinii technicznej w kwocie 307,50 zł, która to kwota jest przedmiotem roszczenia względem pozwanego, gdyż konieczność wydatkowania w/w kwoty wynikała z postawy pozwanego i odmowy wypłaty należnego świadczenia w pełnej wysokości. Pozwany do dnia wytoczenia powództwa nie uregulował należności, będącej przedmiotem postępowania.

(pozew k. 2 – 37)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Pozwany podniósł, że wbrew twierdzeniom powoda, właściciel pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...) R. Ł. był sprawcą zdarzenia drogowego z 12 grudnia 2014 r., który zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia pojazdów autocasco, dotyczącą wskazanego pojazdu. Podstawę przedmiotowej umowy stanowią Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) Autocasco zatwierdzone Uchwałą Zarządu (...) nr (...) /2/2/10/2012 z 17 października 2012 r. Pozwany przyznał, że w związku z zawiadomieniem o zdarzeniu drogowym z 12 grudnia 2014 r., którego następstwem było uszkodzenie pojazdu m-ki M. (...) o nr rej. (...), pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne dotyczące ustalenia stanu faktycznego zdarzenia, zasadności zgłoszonych roszczeń i wysokości świadczenia. Przed wniesieniem pozwu, pozwany łącznie zapłacił tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu kwotę 6 150,31 zł. Zdaniem pozwanego wysokość wypłaconej kwoty została ustalona prawidłowo, z uwzględnieniem niezbędnych kosztów naprawy pojazdu oraz treści zawartej umowy ubezpieczenia. Pozwany zakwestionował twierdzenia powoda dotyczące zakresu i wysokości kosztów naprawy uszkodzeń powstałych w pojeździe m-ki M. (...) o nr rej. (...) wskutek zdarzenia drogowego z 12 grudnia 2014 r. Pozwany podkreślił, że złożony przez stronę powodową kosztorys nr (...) z 18 sierpnia 2016 r. nie korzysta z domniemania prawdziwości twierdzeń w niej zawartych i jest jedynie wyrazem stanowiska powoda. Pozwany zakwestionował zakres i wysokość kosztów naprawy wskazany w kalkulacji naprawy przedłożonej przez stronę powodową. Pozwany podniósł, iż kalkulacja naprawy nie stanowi dostatecznego dowodu na okoliczność rozmiaru szkody majątkowej powstałej na skutek zdarzenia drogowego z 12 grudnia 2014 r., a wskazany koszt związany z wykonaniem kalkulacji kosztów naprawy nie pozostaje w adekwatnym związku z w/w zdarzeniem drogowym, zwłaszcza że kalkulacja naprawy została wykonana na zlecenie powódki, a nie poszkodowanego, a nadto sporządzono ją już po zawarciu przez powoda z poszkodowanym umowy przelewu. Pozwany podniósł również, że określenie wysokości kosztów naprawy pojazdów stanowi zwykły element działalności prowadzonej przez powoda, który zawodowo trudni się dochodzeniem roszczeń od ubezpieczycieli.

(odpowiedź na pozew k. 84 – 107)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) S.A. we W. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie dochodzenia roszczeń od ubezpieczycieli.

Pozwany (...) S.A. w W. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie ubezpieczeń o zasięgu ogólnokrajowym.

(dowód: wyciąg z rejestru sądowego powoda k. 32 - 35, wyciąg z rejestru sądowego pozwanego k. 89 – 95)

W dniu 12 grudnia 2014 r. miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki M. o nr rej. (...). W/w pojazd objęty był ochroną ubezpieczeniową w zakresie autocasco z tytułu zawartej z pozwanym polisy nr (...) na okres od dnia 17.06.2014 r. do dnia 17.06.2015 r. Przedmiotowa szkoda o nr (...) likwidowana była z tytułu wyżej wskazanej umowy ubezpieczenia.

(dowód: polisa nr (...) oraz (...) Autocasco zatwierdzonych Uchwałą Zarządu nr GNL/2/2/10/2012 z 17.10.2012 r. k. 96 – 105, akta szkody nr 70010796237 na płycie CD k. 106)

W dniu 30 listopada 2015 r. (...) Sp. z o.o. we W. zawarła z J. Ł. umowę przelewu wierzytelności, jakie przysługiwały poszkodowanemu w stosunku do pozwanego tytułem odszkodowania z OC sprawcy w związku ze szkodą komunikacyjną z 12 grudnia 2014 r., w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd m-ki M. o nr rej. (...).

(dowód: umowa przelewu wierzytelności k. 21 – 22)

W dniu 2 grudnia 2015 r. (...) Sp. z o.o. w L. zawarła z (...) Sp. z o.o. we W. umowę przelewu wierzytelności, jakie przysługiwały poszkodowanemu w stosunku do pozwanego tytułem odszkodowania z OC sprawcy w związku ze szkodą komunikacyjną z 12 grudnia 2014 r., w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd m-ki M. o nr rej. (...).

(dowód: umowa przelewu wierzytelności k. 19 - 20)

W dniu 7 grudnia 2015 r. (...) S.A. we W. zawarła z (...) Sp. z o.o. w L. umowę przelewu wierzytelności, jakie przysługiwały poszkodowanemu w stosunku do pozwanego tytułem odszkodowania z OC sprawcy w związku ze szkodą komunikacyjną z 12 grudnia 2014 r., w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd m-ki M. o nr rej. (...).

(dowód: umowa przelewu wierzytelności k. 16 - 17)

Pracownik pozwanego P. P. po wykonaniu oględzin uszkodzonego pojazdu, sporządził dokumentację fotograficzną uszkodzeń pojazdu i w dniu 18 grudnia 2014 r. sporządził na zlecenie pozwanego kosztorys naprawy w systemie EurotaxGlass's nr (...). Do wymiany zakwalifikowano okładzinę zderzaka przedniego, kratę wlotu powietrza oraz błotnik przedni lewy i tunel wentylatora dół. Do lakierowania zostały zakwalifikowane zderzak przedni i błotnik przedni lewy. Sporządzony przez pracownika pozwanego kosztorys przy zastosowaniu stawki pracochłonności za prace blacharsko-lakiernicze w wysokości 50 zł netto za roboczogodzinę i cen części oryginalnych do pojazdu m-ki M., przy zastosowaniu potrącenia w wysokości 45% urealnienia wyliczył koszt naprawy pojazdu w łącznej kwocie 3925,04 zł brutto.

(dowód: kosztorys z 12 grudnia 2014 r. k. 8 – 9)

Pismem z 17 grudnia 2015 r. pozwany, w związku ze zdarzeniem drogowym z 12 grudnia 2014 r. wniósł o dopłatę różnicy w wysokości 3858,34 zł z odsetkami ustawowymi oraz o zwrot kosztu wykonania kalkulacji w wysokości 307,50zł, czyli łącznej kwoty 4452,52 zł.

(dowód: pismo powoda z 17 grudnia 2015 r. k. 12 -15)

Pozwany decyzją z dnia 22 grudnia 2014 r. przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 3 925,04 zł z tytułu kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu.

(dowód: decyzja z dnia 22 grudnia 2014 r. k. 7)

W dniu 18 sierpnia 2015 r. Biuro (...) Sp. z o.o. we W. sporządziła na zlecenie powoda kalkulację naprawy samochodu m-ki M. o nr rej. (...) nr (...). Do wymiany zakwalifikowano wykładzinę zderzaka przedniego, kratę zderzaka przedniego, zestaw mocowania zderzaka przedniego, błotnik przedni lewy, zestaw mocowania błotnika przedniego lewego, listwę ozdobną drzwi przednich lewych, wytłumienie dolne drzwi przednich lewych, wytłumienie drzwi przednich lewych, prowadnicę powietrza dolną chłodnicy, natomiast do lakierowania zakwalifikowana błotnik przedni lewy, wykładzinę zderzaka przedniego i drzwi przednie lewe. Ze sporządzonego na zlecenie powoda kosztorys przy zastosowaniu stawki pracochłonności za prace blacharsko-lakiernicze w wysokości 90 zł netto za roboczogodzinę i cen części zamiennych do pojazdu m-ki M., wynika, że dokonana przez pozwanego kalkulacja odszkodowania została zaniżona o 3858,34 zł (...),38 – (...),04). Z tytułu wykonania prywatnej kalkulacji Biuro (...) Sp. z o.o. we W. wystawiła na rzecz powoda fakturę VAT nr (...) na kwotę 307,50 zł brutto.

(dowód: prywatna opinia k. 25 – 29, faktura VAT k. 30)

Następnie w dniu 14 stycznia 2016 r. pozwany sporządził kolejny kosztorys naprawy nr (...) w systemie A. i zakwalifikował do wymiany wykładzinę zderzaka przedniego, kratę wlotu powietrza, błotnik przedni lewy, listwę ozdobną błotnika przedniego lewego, listwę ozdobną drzwi przednich lewych oraz prowadnicę powietrza dolną chłodnicy. Do lakierowania zakwalifikowano błotnik przedni lewy, wykładzinę zderzaka przedniego i drzwi przednie lewe. Sporządzony przez pozwanego kosztorys przy zastosowaniu stawki pracochłonności za prace blacharsko-lakiernicze w wysokości 80 zł netto za roboczogodzinę i cen części oryginalnych do pojazdu m-ki M. z miesiąca grudnia 2014 r., przy zastosowaniu potrącenia w wysokości 45 % urealnienia wyliczył koszt naprawy pojazdu w łącznej kwocie 6 150,31 zł brutto.

(dowód: kosztorys naprawy nr (...) na płycie CD k. 106)

Decyzją z 15 stycznia 2016 r. pozwany skorygował wysokość szkody do kwoty 6 150,31 zł. i w związku z tym, iż dotychczas wypłacono odszkodowanie w wysokości 3 925,04 zł dopłacił kwotę 2 225,27 zł.

(dowód: decyzja z 15 stycznia 2016 r. k. 10 -11)

Koszt naprawy uszkodzonego pojazdu M. o nr rej. (...) wynosi 6 303,73 zł zgodnie z załączoną kalkulacją nr 37/17/ (...) sporządzoną w systemie A. z uwzględnieniem Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (...) Autocasco, zatwierdzonych Uchwałą Zarządu (...) nr (...) /2/2/10/2012 z 17 października 2013r. Wartość rynkowa pojazdu przed szkodą wynosiła 82 700 zł brutto, a w stanie uszkodzonym 75 000 zł brutto.

(dowód: opinia biegłego P. K. – k. 122 – 137)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

W niniejszej sprawie bezsporna jest okoliczność, że powód prowadzi działalność gospodarczą w zakresie dochodzenia roszczeń od ubezpieczycieli. Bezsporne jest również, że w dniu 12 grudnia 2014 r. miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki M. o nr rej. (...).

Istotę sporu w niniejszej sprawie stanowiła kwota różnicy zakwestionowanej i niewypłaconej przez pozwanego ubezpieczyciela pomiędzy wyliczonym przez powoda kosztem naprawy pojazdu M. o nr rej. (...) na podstawie kosztorysu nr (...) z 18 sierpnia 2015 r. a przyznaną kwotą odszkodowania oraz kwotą 307,50 zł związaną z wykonaniem kalkulacji kosztów naprawy przez stronę powodową.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Natomiast art. 805 § 2 pkt. 1 k.c. stanowi, iż świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

W myśl art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Przyjmuje się, że nieopłacalność naprawy będącą przesłanką wystąpienia tzw. szkody całkowitej, ma miejsce wówczas, gdy jej koszt przekracza wartość pojazdu sprzed wypadku. Stan majątku poszkodowanego zakłócony zdarzeniem ubezpieczeniowym wyznacza bowiem rozmiar należnego odszkodowania. Przy czym określenie progu opłacalności naprawy, a tym samym określenie szkody, jako całkowitej jest różne w zależności od rodzaju ubezpieczenia, z którego szkoda jest likwidowana. Szkoda częściowa ma miejsce wówczas, gdy uszkodzony pojazd nadaje się do naprawy, a koszty jej nie przekraczają wartości pojazdu

w dniu szkody. Szkada całkowita natomiast występuje wówczas, gdy pojazd uległ zniszczeniu w takim stopniu, że nie nadaje się do naprawy, albo gdy koszty naprawy przekroczyłyby wartość pojazdu w dniu likwidacji szkody. W przypadku wystąpienia szkody częściowej zakład ubezpieczeń jest zobowiązany do pokrycia kosztów dokonanej naprawy, w przypadku zaś wystąpienia szkody całkowitej należne odszkodowanie ustala się przy wykorzystaniu tzw. metody dyferencyjnej polegającej na ustaleniu wysokości odszkodowania poprzez pomniejszenie wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym o wartość pojazdu po wypadku (np. pozostałości pojazdu). Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy uznając, iż jeżeli koszt naprawy samochodu jest wyższy od jego wartości przed uszkodzeniem, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do kwoty odpowiadającej różnicy wartości samochodu sprzed i po wypadku (por. wyrok SN z dnia 20 lutego 2002 r. sygn. akt V CKN 903/00).

Szkoda w samochodzie M., objęta odpowiedzialnością ubezpieczyciela, podlegała naprawieniu na zasadach ogólnych określonych w art. 361-363 k.c., przy uwzględnieniu treści umowy ubezpieczenia AC potwierdzonej polisą nr (...) z 16 czerwca 2014 r. na okres od 17 czerwca 2014 r. do 17 czerwca 2015 r. i OWU, zatwierdzonych uchwałą Zarządu pozwanego nr (...) /2/2/10/2012 z dnia 17 października 2012 r.

Na wniosek stron Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej mgr. inż. P. K. na okoliczność ustalenia wysokości szkody powstałej w wyniku zdarzenia z 12 grudnia 2014 r. w pojeździe marki M., przy czym opinia winna uwzględniać wycenę rynkowej wartości pojazdu w stanie bezpośrednio przed szkodą oraz w stanie uszkodzonym, oraz na okoliczność wysokości szkody powstałej w wyniku zdarzenia z 12 grudnia 2014 r. w pojeździe m-ki M., przy uwzględnieniu wyceny rynkowej wartości pojazdu w stanie bezpośrednio przed szkodą oraz w stanie uszkodzonym, a także na okoliczność zakresu uszkodzeń oraz wysokości kosztów naprawy uszkodzeń powstałych w pojeździe m-ki M. (...) o nr rej. (...) wskutek zdarzenia drogowego z 12 grudnia 2014 r., z uwzględnieniem treści postanowień Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (...) Autocasco zatwierdzonych uchwałą Zarządu pozwanego nr (...) /2/2/10/2012 z dnia 17 października 2012 r., a w szczególności § 26 i § 27.

Biegły zaopiniował, że koszt naprawy uszkodzonego pojazdu M. o nr rej. (...) został oszacowany na kwotę 6303,73 zł brutto, zgodnie z załączoną kalkulacją nr 37/17/ (...) sporządzoną w systemie A. z uwzględnieniem Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (...) Autocasco, zatwierdzonych Uchwałą Zarządu (...) nr (...) /2/2/10/2012 z 17 października 2012 r. Do wyliczenia wysokości kosztów naprawy pojazdu biegły przyjął zakres uszkodzeń samochodu m-ki M. nr rej. (...) stwierdzony podczas oględzin pojazdu przez stronę pozwaną i ujętą w kalkulacji A. nr (...) i przyjął średnie stawki pracochłonności stosowane na terenie miejsca zamieszkania poszkodowanego dla prac blacharsko-lakierniczych w wysokości 90 zł netto za roboczogodzinę – stosowane w zakładach naprawczych nieautoryzowanych, ceny części oryginalnych M. z miesiąca grudnia 2014 r., obowiązujące w dniu szkody oraz ceny części M. pomniejszone o 45% zgodnie z § 27 OWU (...) przy uwzględnieniu pierwszej rejestracji pojazdu tj. 27 kwietnia 2010 r., polisa zawarta na okres 17 czerwca 2014 - 18 czerwca 2015 r., data szkody 12 grudnia 2014 r. – pojazd był w piątym roku eksploatacji czyli procentowe pomniejszenie cen części wynosi 45%. Biegły opiniował, iż koszty naprawy pojazdu zostały określone na łączną kwotę 5124,98 zł netto (6303,73 zł brutto).

Biegły wskazał, że w aktach sprawy brak było rachunku lub faktury za naprawę pojazdu. Biegły zaopiniował, że wartość rynkowa pojazdu przed szkodą wynosiła 82 700 zł brutto, a w stanie uszkodzonym 75 000 zł brutto.

Uwzględniając, że suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń nie może być wyższa od poniesionej szkody (por. art. 824¹ § 1 k.c.), Sąd uznał, że na tym tle zachodzi potrzeba oceny, ile wynosiła wartość przedmiotowego pojazdu M. nr rej. (...) według stanu sprzed szkody, a ile bezpośrednio po szkodzie (por. art. 363 § 1 k.c. drugie k.c.).

W konsekwencji, dzieląc wnioski opinii, biegłego z uwagi na ich spójność, rzeczowość i fachowość, Sąd ustalił, iż koszt naprawy pojazdu wynosił 6303,73 zł brutto.

Pozwany na podstawie pierwszej decyzji wypłacił poszkodowanemu kwotę 3925,04 zł, a następnie przyznał powodowi tytułem dopłaty do odszkodowania kwotę 2225,27 zł, co dało łącznie kwotę 6150,31 zł, których to okoliczności strony nie kwestionowały.

Naprawa pojazdu była opłacalna, albowiem koszty naprawy nie przekraczały wartości pojazdu czy to przed kolizją, czy po kolizji.

Powód dochodził pozwem różnicy pomiędzy kwotą wynikającą z kalkulacji naprawy z dnia 18 sierpnia 2015 r. a kwotą wypłaconą przez pozwanego tj. 1633,07 zł (7783,38 zł – 6150,31 zł) oraz kwoty 307,50 zł tytułem poniesionych kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji (łącznie 1941 zł).

Biorąc pod uwagę wysokość odszkodowania, które strona pozwana wypłaciła poszkodowanemu i powodowi w toku likwidacji szkody Sąd uznał za właściwe orzeczenie na rzecz powoda kwoty 153,42 zł obejmującej różnicę między odszkodowaniem otrzymanym a wartością szkody oszacowaną przez biegłego sądowego

W zakresie żądania pozwu zasądzenia kwoty 307,50 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji, Sąd uznał, iż nie zasługuje ono w tym zakresie na uwzględnienie. W tym miejscu należy przytoczyć treść uchwały Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 r., sygn. III CZP 24/2004, w której stwierdzono, że odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może – stosownie do okoliczności sprawy – obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. Podzielając niniejszy pogląd należy wskazać, iż co do zasady jest możliwe dochodzenie w ramach odszkodowania za szkody w pojeździe powstałe w wyniku kolizji również kosztów sporządzenia prywatnej ekspertyzy, jednakże zasadność takiego roszczenia zależy od okoliczności konkretnej sprawy. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanej wyżej uchwały wskazał, że ocena, czy poniesione koszty ekspertyzy sporządzonej na zlecenie poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela z umowy odpowiedzialności cywilnej, musi być dokonana przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności uzależniona od ustalenia, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione i konieczne także w kontekście ułatwienia określenia prawidłowo konkretnego ubezpieczyciela, jak i ułatwienia zakładowi ubezpieczeń ustalenia okoliczności wypadku i rozmiarów szkody.

Należy wskazać, iż powód, jak wynika z załączonego do pozwu wydruku z KRS zajmuje się działalnością związaną z oceną ryzyka i szacowaniem poniesionych strat i wbrew temu co wskazał w złożonych do sprawy pismach powinien posiadać, ewentualnie jego pracownicy powinni posiadać, czy też zarząd spółki, specjalistyczną wiedzę w zakresie wyceny szkód samochodowych i mógł w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej w tym zakresie sporządzić wskazaną kalkulację, bez potrzeby zlecenia jej sporządzenia innej osobie za dodatkowym wynagrodzeniem. Powyższe stanowisko jest tym bardziej uzasadnione, iż jak słusznie zauważył pozwany, kosztorys ten nie pozostaje w adekwatnym związku ze zdarzeniem drogowym z 12 grudnia 2014 r. i został wykonany na zlecenie powoda, a nie poszkodowanego, i to po zawarciu przez powoda z poszkodowanym umowy przelewu. Wobec powyższego, w ocenie Sądu, brak jest podstaw do przyjęcia, iż poniesienia przez powoda dodatkowych kosztów w kwocie 307,50 zł z tytułu sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z przedmiotową szkodą i że powinno być wyrównane przez pozwanego ubezpieczyciela. Powód sam swoim działaniem doprowadził bowiem do wygenerowania dodatkowych tych kosztów, choć obiektywnie mógł i powinien dokonać przedmiotowej kalkulacji ramach prowadzonego przez siebie przedsiębiorstwa. Z tego też względu powództwo w zakresie kwoty 307,50 zł podlegało oddaleniu na podstawie art. 361 § 1 kc.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd, na podstawie art. 805 § 1, 2 k.c., art. 363 § 1 k.c. w zw. z § 27 OWU Sąd zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 153,42zł (6303,73 zł – 6150,31 zł) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie tj. co do kwoty 1787,58 zł.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 817 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1691 ze zm.), według którego, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub

uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Jedynie w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe (ust. 2).

W niniejszej sprawie szkoda została zgłoszona 12 grudnia 2014 r. w związku z czym ubezpieczyciel winien zlikwidować szkodę i wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni, tj. do dnia 11 stycznia 2015 r. Skoro wypłata odszkodowania w pełnej wysokości nie nastąpiła w tym terminie, to zasadnym było zasądzenie odsetek ustawowych od dnia następnego, tj. 12 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty od zasądzonej w pkt I sentencji wyroku kwoty.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., z uwzględnieniem zmiany treści tego przepisu od dnia 1 stycznia 2016 r.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015 r. poz. 1800 ze zm.) – pozew wniesiono w marcu 2016 r. Powód wygrał sprawę w 8 % a pozwany w 92 %. Na koszty procesu poniesione przez stronę powodową w wysokości 2005,50 zł złożyły się: opłata sądowa od pozwu wynosząca 98 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1200 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz koszty wykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 690,50 zł.

Pozwany poniósł koszty w wysokości 1907,50 zł, na co złożyły się: analogicznie koszty zastępstwa procesowego 1200 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł oraz koszt wykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego 690,50 zł.

Powód wygrał sprawę w 8% zatem należy mu się zwrot kosztów procesu w wysokości 160,44 zł. Pozwany natomiast wygrał sprawę w 92% , zatem należy mu się zwrot kosztów procesu w kwocie 1754,90 zł. Po stosunkowym rozdzieleniu kosztów procesu Sąd ostatecznie zasądził do powoda na rzecz pozwanego kwotę 1594,46 zł (1754,90 zł – 160,44 zł) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Paweł Rozpara